

ПРЕС КЛИПИНГ

22. јул 2013.

НАСЛОВИ

Газдама не ваљају запослени;(стр.2)

Цегер за трећину празнији;(стр.3)

Научници не могу у пензију и код лекара због неплаћених доприноса;(стр.4)

Не одговара ни раду ни капиталу;(стр.5)

Технолошки парк још једном под сумњом?;(стр.7)

Око 60.000 људи посао чека дуже од деценије;(стр.8)

Зашто су мање плате у Наиссус-у;(стр.9)

Газдама не ваљају запослени

З. РАДОВИЋ

Послодавци имају примедби на запослене, чији се рад у иностранству цени.

Радници тврде да се од њих очекује све више, а зараде су све мање

ПОСЛОДАВЦИ у Србији, показују истраживања, своје раднике оцењују као недовољно посвећене, сматрају да нису ефикасни нити одговорни. С друге стране, наши људи који за "кору хлеба" зарађују у иностранству, важе за вредне и посвећене послу. Да ли власници приватних предузећа претерују или наш радник већ на граници доживи преображај, питање је на које прецизан одговор немају ни газде, ни синдикати.

Први тврде да није тачно да свима цветају руже кад оду у печалбу, а други да директори претерују и да имају нереална очекивања, а дају све мање плате. Слажу се, међутим, да је за ову несразмеру крив систем, али и да домаћим предузећима недостаје квалитетан управљачки кадар.

У последњем истраживању Уније послодаваца Србије само 36 одсто менаџера одговорило је да запослени испуњавају све радне задатке, а да тек трећина показује стручност на радном месту. Директори тврде и да се у предузећима посао избегава или одлаже, да се на паузама остаје знатно дуже, а рад се доживљава као принуда.

Како се онда такви "нерадници", у Немачкој, Француској, Шведској или некој другој европској земљи претворе у изузетне раднике, који стичу и сопствени капитал и улажу га у туђини или у Србији?

Драгољуб Рајић, председник Уније послодаваца Србије, сматра да није истина да су сви наши људи продуктивни у иностранству, већ да до нас стигну само приче о позитивним примерима.

- Увек чујемо за оне који су успели и који остану да раде ван граница наше земље, али има на хиљаде оних који су се вратили и нису успели да преживе, јер се нису прилагодили - тврди Рајић. - Тамо мора да се ради и нема забушавања, па се и они који за живот зарађују у дијаспори много више труде и посвећенији су послу. Проблем је наш систем, јер су и даље 20 одсто веће плате у јавном, него у приватном сектору. Тако се подстиче да они који стварно раде у привреди треба да плате и оне који дупло мање раде, а притом имају и до 25 одсто већу плату. Ми још живимо у посткомунистичком систему и зато смо почели толико да заостајемо за осталим земљама. Људи који одлазе углавном нису задовољни системом.

Ранка Савић, председник Асоцијације слободних и независних синдиката, не прихвата оцене да радник у Србији није добар и продуктиван. Пре је, како каже, немотивисан.

- Не можете овде бити лоши, а у туђини добри - сматра Савићева. - Да би био продуктиван запослени мора да има способног и стручног менаџера, који зна да организује посао, да га стимулише, и да створи породичну атмосферу у фирми, како би се човек више трудио. Мора се осећати као део тима, да ради, ствара, када се више труди, добије награду и цењен је и поштован. Изузетно лоша приватизација и менаџери који немају појма о производњи су допринели да имамо све веће проблеме. Нико не иде срећан на посао ако му је плата испод

просека или касни недељама. Моја порука послодавцима је да дају људима зараде на време, да их стимулишу и поштују и биће много успешнији и они и њихове фирме.

ДУГО РАДЕ ЗА МАЛЕ ПАРЕ

НЕ можете очекивати од запосленог који, рецимо, ради у две смене, за плату од 12.000 до 18.000 динара, да буде заинтересован и полетан за посао - сматра Ранка Савић. - У мегамаркетима трговци раде и дуже од 10 сати, без плаћања прековременог рада. Многе стране компаније су добиле и по 9.000 евра за сваког радника којег су запослиле, а дају им плату по 200 евра. У Словенији су незадовољни радници који зарађују и више од 1.000 евра, а наши би требало да буду задовољни са пет пута мање.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:445159-Ceger-za-trecinu-prazniji>

Цегер за трећину празнији

З. РАДОВИЋ

Плата све мање вреди - чак и званична статистика показује да је куповна моћ за пет кризних година знатно опала

ПЛАТА у Србији све мање вреди. У односу на 2008. годину, последњу пре почетка економске кризе, за просечно примање у цегер данас стаје за трећину намирница мање. Грами и литри које спуштамо у потрошачку корпу се из године у годину, под притиском поскупљења "топе". За просечну месечну зараду смо пре пет година могли купити скоро тону кромпира, а сада само 486 килограма. Плата нам је "тања" и за 27 литара уља, 11 килограма шећера, 47 литара млека или 16 килограма кафе!

За сат времена проведеног на послу можемо купити нешто више од литар и по уља, четири килограма брашна или 18 јаја. Да бисмо пазарили килограм и по свињског меса, потребно је да радимо сат и по времена, док за килограм кафе треба да се знојимо три и по сата.

- Када погледате статистику, добијате слику о драстичном паду животног стандарда - каже Петар Богосављевић, председник Покрета потрошача Србије. - Реална куповна моћ становништва у протеклих пет година опала је за око 35 одсто. Поскупљења су се највише одразила на положај најсиромашнијег дела потрошача. Колико ће неки производ коштати зависи од много фактора, па и од његове понуде на тржишту. Код нас постоје осцилације цена, на пример, и због тога што не постоји стратегија шта и у коликом обиму је потребно засадити, па има великих одступања сваке сезоне у производњи поврћа, јер се после њихова цена креира под утицајем стихије.

Наш саговорник напомиње да онако како је опала куповна моћ, сразмерно опадају и захтеви потрошача, па се опредељују за куповину јефтинијих производа и труде се да набаве исту количину неопходних намирница. То углавном значи да се одлучују за производе лошијег квалитета, односно да уместо сувог врата прелазе на јефтине опције и у корпу стављају - саламу.

Када је у питању техника, исти модели фрижидера, телевизора или веш-машина, нису више актуелни, па су и јефтинеји него раније. Тако је за ЛЦД телевизор, са екраном од 56 сантиметара било потребно пола месечне плате, док је данас за сличан модел довољно издвојити трећину зараде. Да бисмо купили актуелни "фијат 500л" потребно нам је 29

просечних плата, што значи да овај ауто вреди две године и пет месеци нашег рада, када бисмо новац издвајали само за то.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/394750/Naucnici-ne-mogu-u-penziju-i-kod-lekara-zbog-neplacenih-doprinosu>

Научници не могу у пензију и код лекара због неплаћених доприноса

М. Л.- Г. Б.

Научни институти „Винча” и „Кирило Савић”, као и Медицински факултет у Нишу, међу државним су институцијама са највећим дуговањима по основу неплаћених доприноса и пореза на зараде. Многи њихови запослени због тога не могу да оду у пензију и код лекара. Од државе, кажу у институтима, стижу обећања да ће дуг бити измирен, али не и када.

У „Кирилу Савићу“ су и штрајковали

- Од следеће године треба да уђемо у репрограм отплате дуга. Држава и “нуклеарни објекти” нису уплаћивали оно на шта су се обавезали и проблем је постајао све већи. Дугује се за 4,5 месеци, за 780 запослених. Осим што су улагања у науку све мања, сада имамо проблем и са неуплаћивањем доприноса. Велика срамота за ову државу - каже Бојан Радак, директор Института за нуклеарне науке “Винча”.

Исти проблем мучи и око 150 запослених у Институту “Кирило Савић”, чија дуговања износе око 94 милиона.

- Овакав скандал није смео да се деси. Још поразније је што се у Институту “Кирило Савић” доприноси редовно уплаћују само директору и његовим помоћницима. О свему смо обавестили Министарство просвете и науке, а недавно смо послали допис и омбудсману - каже Ђурђица Јововић, председница Синдиката науке.

Дуговања су огромна и на Медицинском факултету у Нишу, где дуг премашује 210 милиона динара, као и у Институту за кардиоваскуларне болести Војводине.

И послодавци и запослени имају примедбе на Нацрт закона о штрајку

Не одговара ни раду ни капиталу

АУТОР: Г. ВЛАОВИЋ

Београд - Иако се углавном налазе на супротним странама барикада, Нацрт закона о штрајку је овог пута „ујединио“ послодавце и синдикате у ставу да је лош и неприхватљив.

Наравно, разлози због којих су против нацрта потпуно су различити, а свака страна сматра да предложено законско решење крши баш њене интересе. Тако рецимо, Делегација немачке привреде у Србији истиче да актуелна јавна расправа о Нацрту новог закона о штрајку није транспарентна и да ће у случају да буде усвојен знатно успорити стране инвестиције и погоршати стање у привреди Србије. Како за Данас објашњава Милан Вучковић, задужен за односе са јавношћу у Делегацији немачке привреде у Србији, јавна расправа није видљива у јавности и концентрисана је на само три расправе и то у јулу, када се велики број кључних актера налази на годишњем одмору.

- Потребно је да се промени састав садашње Радне групе и поштује једнакост у трипартитном дијалогу, што у овом тренутку није случај. Наиме, од 10 места у Радној групи послодавци имају само два. То је нешто што мора да се промени јер крши принцип равноправности - истиче Вучковић. У Делегацији немачке привреде у Србији наглашавају да је актуелни нацрт закона много горе решење од старог Закона о штрајку који датира још из 1996. године. Стога, истичу они, потребно је или написати потпуно нови предлог или значајно изменити садашњи. Такође, како сматрају у Делегацији немачке привреде, потребно је да се прецизно наведу права и обавезе обеју страна у Нацрту и свим другим члановима који су нејасни, непотпуни или могу вишестрано да се тумаче.

У Унији послодаваца Србије кажу да Нацрт закона о штрајку даје читав низ права запосленима, док послодавце уопште не штити, и да ће, уколико се усвоји без измена, знатно успорити стране инвестиције. Према речима директора УПС Драгољуба Рајића, спорно је што је минимум процеса рада дефинисан само за државна предузећа, није одређена ни одговорност ако се утврди да је штрајк нелегалан, а и послодавцима није дозвољено да предузму контрамеру.

- Оно што је предложено у Нацрту закона о штрајку је у интересу синдиката, односно само је уступак синдикату, јер се ускоро очекује закон о раду. За државу је овакав закон, који као да је писан још пре 30 година, контрапродуктиван и економију може само да погура уназад - истиче Рајић.

Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије „Слога“, наглашава да његова синдикална централа неће подржати Нацрт закона о штрајку и да ће се потрудити да не уђе у скупштинску процедуру.

- Током 2011. године је постојао предлог закона о штрајку о коме смо се ми као синдикат у великој мери изјаснили, а онда је тај предлог повучен и уместо њега је донесен садашњи нацрт. Све је то урађено веома брзо и због тога је актуелни предлог конфузан. Многе његове одредбе су потпуно нејасне и самим тим наносе много штете и синдикалцима и послодавцима. Став „Слоге“ је да су сви закони који се доносе у овом тренутку, нарочито закон о раду, антираднички, па је такав и Нацрт закона о раду. Циљ је да се доношењем таквих аката оспоре основна права радника у Србији и да се они буквално доведу у робовски положај - наглашава наш саговорник.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије Зоран Михајловић каже агенцији да тај синдикат сматра и да би у новом закону о штрајку требало да буде уведена и одредба да послодавац мора да исплати раднике за време штрајка, ако је тај штрајк покренут због тога што послодавац не исплаћује зараде.

- Нигде у свету не постоји да послодавац има право да не исплаћује зараде и то мора да се санкционише законом - казао је Михајловић. Тражимо и да се из закона изузме арбитража која продужава рокове за организовање штрајка - истиче Михајловић.

Председник Уједињених гранских синдиката „Независност“ Бранислав Чанак каже да тај синдикат има замерке на захтев послодаваца да и они имају право на њихов штрајк, истичући да њему то више личи на „личну освету“, јер послодавци не могу да објасне шта ће им штрајк, већ им је аргумент да „то право имају и друге земље, па што не бисмо имали и ми“. Чанак је подсетио да се закон о штрајку припрема већ четири године, наглашавајући да је циљ свих који су у томе учествовали да се донесе модеран закон који не ускраћује права ни држави, ни послодавцима, ни радницима.

У Асоцијацији слободних и независних синдиката кажу да је Нацрт закона о штрајку недовршен, непрецизан и рестриктиван и као такав погодан за произвољну примену и бројне злоупотребе од стране државе послодаваца. Генерални секретар АСНС Небојша Рајковић истиче да су предлози о организовању штрајка „скуп неартикулисаних, недовољно дефинисаних и разрађених идеја и има практично значај декларације“. Према његовим речима, закон уместо да елиминише конфликте, како је конципиран, својим решењима их креира.

Влади најавити генерални штрајк

Одлука о ступању у генерални штрајк, како се наводи у Нацрту закона о штрајку, мора се доставити Влади Србије најкасније 15 дана пре дана одређеног за штрајк.

Нацрт закона о штрајку предвиђа и да се минимум процеса рада, односно врста и обим обављања посла, утврђују колективним уговором или да послодавци и штрајкачки одбор у року од два дана од најаве штрајка покушају да постигну споразум о минимуму процеса рада. Штрајкачки одбор и запослени који учествују у штрајку, како је предвиђено, не могу да спречавају послодавца да обавља делатност, нити да спречавају запослене који не учествују у штрајку да раде.

Након најава да ЕИ холдинг и четири предузећа у ЕИ иду у стечај

Технолошки парк још једном под сумњом?

АУТОР: З. МИЛАДИНОВИЋ

Ниш - Радници Електронске индустрије Ниш данас ће протестовати испред Градске куће, у којој су кабинети градоначелника и већника, како би позвали надлежне у држави и граду да зауставе стечај предузећа ЕИ и коначно реализују план о оснивању Научнотехнолошког парка „Технис“ у кругу ЕИ. У некадашњем „гиганту електронике“, у којем је радило и до 20.000 радника, данас је запослено тек нешто више од 150 људи.

- Могуће је да наши протести буду свакодневни, а да нас подрже и радници или мали акционари „Грађевинара“, „Нисала“ и других предузећа која су у озбиљним проблемима. Одлука државе о стечају ЕИ холдинга и још четири предузећа ЕИ је неозбиљна, донета на основу нејасних критеријума, а може да значи и да ту неко нешто „мува“, јер ова четири предузећа имају добар пословни простор, а немају дубиоза. А ако у стечај оду ЕИ холдинг и та четири предузећа, која су заједно са још три предузећа требало да представљају окосницу „Техниса“, то практично значи да цела ЕИ иде у стечај, а да од Парка неће бити ништа - каже за Данас Радиша Спасић, шеф радне групе за социјална питања у ЕИ.

Спасић прецизира да је у ЕИ холдинг недавно стигла званична информација, коју је потписао државни секретар у Министарству финансија и привреде Ивица Којић, да ЕИ холдинг, као и предузећа ЕИ комерц, ЕИ телевизија, ЕИ метал, ЕИ ИРИН, иду у стечај по хитном поступку, у складу са Акционим планом Владе Србије за окончање реструктурирања бивших друштвених предузећа, усвојеним крајем прошлог месеца. Запослени у ЕИ холдингу и тим предузећима до данас би требало да се изјасне да ли прихватају социјални програм који предвиђа исплату 300 евра по години радног стажа.

Он додаје да у ЕИ не знају да ли оваква одлука значи да је држава одустала од Технолошког парка, а „немају ни јасан и званични став града“ по том питању. Претходни градоначелник Ниша Милош Симоновић (ДС) заговарао је оснивање „Техниса“ и обећао да ће он бити отворен до краја 2010. Актуелни заменик градоначелника Љубивоје Славковић (СНС) је, пак, пре три месеца оценио да би у кругу ЕИ требало направити индустријску зону, која ће „радити по принципу јавно-приватног партнерства и у којој ће бити и гринфилд и браунфилд инвестиције“. Он је рекао да очекује да се то деси „већ почетком наредне године, након што држава пренесе у власништво града фабрике ЕИ које нису приватизоване“. У ЕИ, међутим, верују да би „пресудну“ реч о Парку могли да имају функционери УРС-а, који „газдује“ ресорним министарством.

- Недавно сам у Министарство финансија и привреде однео Програм новог директора ЕИ Александра Поповића, за који ћу се лично залагати, посебно ако на челу ових ресора и након реконструкције Владе остану кадрови УРС-а. Програм не предвиђа тотални стечај, већ је прелазно решење, по којем би у оквиру ЕИ и будућег научнотехнолошког парка остале фабрике које чине здраво језгро, као и радници који се не изјасне за већ предложени социјални програм, док би се остале фабрике срушиле, а у круг ЕИ дошле гринфилд инвестиције. Ми, дакле, подржавамо и нисмо одустали од идеје о Технолошком парку, који је, по мом мишљењу, једини спас за ЕИ. Ипак, поједини стечајеви су нужност, јер огромна државна средства

годинама уназад узалуд одлазе на фирме у реструктурирању - каже за наш лист Бранислав Јовановић, члан Председништва УРС-а и извршни директор нишке Дирекције за изградњу града.

Одлуку о оснивању „Техниса“ Влада Србије донела је средином 2009, али по том питању ништа озбиљније није урађено. У Парк је најпре требало да уђе 17, па 14, а према последњем моделу - само ЕИ холдинг и шест неприватизованих и „најздравијих“ предузећа. Већински власник „Техниса“ и тих предузећа требало би да буду држава или град, по основу потраживања која би била претворена у удео у Парку.

ЕИ се, иначе, налази у процесу реструктурирања од 2006, на основу одлуке Владе и Агенције за приватизацију. Ресорни министри Млађан Динкић и Божидар Ђелић више пута су обећали стратешке партнере, као и значајне инвеститоре, али то се није догодило, тако да тридесетак преосталих предузећа, 20 хектара пословног простора и 60 хектара земљишта видно пропада. „Живо“ је углавном само неколико приватних фирми које су купиле поједина предузећа ЕИ или закупиле простор, а данас запошљавају око 1.500 радника и немају никакве везе са електроником.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/oko-60000-ljudi-posao-ceka-duze-od-decenije>

Око 60.000 људи посао чека дуже од деценије

Целу Европу мучи незапосленост, а и Србија је практично одувек суочена с тим проблемом. Наиме, у нашој земљи се до посла тешко долази, а без њега се много лакше остаје, што је додатни проблем јер се до новог запослења много теже долази када се једном остане без посла.

Уобичајене гужве на сајмовима запошљавања

Велики број људи постаје апатичан, губи самопоуздање и наду да ће се поново запослити, а ту су и године живота, поседовање одређених вештина, стручност, знање...

Огроман број незапослених – а почетком ове године бројка је била око 780.000 – говори да су Србији потребна улагања у реални сектор, у привреду, у производњу јер је то једини пут за корак напред. Да се, ипак, нешто мења говоре последњи подаци из Националне службе за запошљавање, који указују на то да је, у односу на почетак године, на евиденцији пријављено око 2.000 људи мање. Наиме, у јануару је на евиденцији било пријављено 778.579 незапослених, сада их је 2.225 мање, а у односу на претходни месец чак око 7.500. Иако је то, можда, кап у мору, резултат је ипак позитиван, а то би требало да покаже да су кренуле инвестиције и улагање у привреду, као и развој предузетништва и сектора малих и средњих предузећа. Истовремено, по подацима из НСЗ-а, тај резултат је и производ повећања броја сезонских послова од пролећа до јесени у пољопривреди, угоститељству, туризму и грађевинарству.

И поред тих, рекло би се, охрабрујућих података који показују да се број незапослених смањује, не треба заборавити да они, с друге стране, говоре о смањењу броја незапослених на свега неколико месеци јер ће се после престанка потребе за сезонском радном снагом ти људи махом вратити на евиденцију НСЗ-а.

Д. Млађеновић

Опширније прочитајте у нашем штампаном издању од понедељка, 22. јула.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=07&dd=21&nav_id=734724

Зашто су мање плате у Наиссус-у

ИЗВОР: Б92

Београд -- Сви радници нишког водовода у јуну и јулу примили су 30 % умањену плату.

Менаџмент овог јавно-комуналног предузећа одлучио се на ову меру да би исплатио кредите наследјене од претходног руководства.

Напомињу да плата није умањена, већ је само одложен део исплате. Међутим И садашњи и бивши руководиоци одбацују оптужбе да је нишки водовод задужен због великог броја запослених.

Синдикалци, међутим, кажу да је све у договору са менаџментом предузећа. Светлана Ђорђевић из Самосталног синдиката ЈКП „Наиссус“ рекла је да плате нису смањене већ је исплата одложена.

Комерцијални директор Александар Ракић каже да су од претходног руководства наследили кредит од 300 милиона динара и да је ова мера била неопходна за одржавања ликвидности предузећа.

"Ова мера се једноставно намеће као домаћинска. Не желимо да трошимо оно што немамо. А за два месеца почечемо са исплатом овог деле што није сад исплаћен", каже Александар Ракић, комерцијални директор ЈКП „Наиссус“ Ниш

Према подацима Агенције за привредне регистре, 2009. у нишком водоводу радило је 730 људи. 2012. тај број порастао је на 799. Данас их је 815. Гласине да је само за време мандата новог руководства примљено око нових 50 радника, Ракић одлучно одбацује.

"Запошљавање у последњих годину дана било је само у случају када се радило о замени радника који су отишли у пензију или су на неки други начин отишли из фирме", каже Ракић.

Ракић додаје да је овај број радника оптималан за функционисање овог јавно-комуналног предузећа. Са њим се слаже и бивши директор Александар Митић, који тврди да су сви кадрови примљени у време његовог мандата били неопходни и одбацује гласине да су запослени на "измишљеним радним местима". Међутим, признаје да је било страначког запошљавања.

"Сви директори јавних и комуналних предузећа су изложени одређеном врстом притисака када је у питању запослење партијских кадрова", каже Митић.

Негде пред крај Митићевог мандата, стални радни однос, између осталих, добили су бивши градски руководиоци и његове партијске колеге из ДС-а - Миодраг Радовић, Бобан Микић и Иван Јоцић. Да ни ново руководство није имуно на „удомљавање“ својих кадрова, говори податак да је од новембра прошле године радник овог предузећа и Давор Андрејевић, рођени брат Дејана Андрејевића, садашњег председника кабинета градоначелника Ниша, који је са звањем аутомеханичара примљен на место узоркивача воде.

Занимљиво је и да је на конкурс за директора овог јавног предузећа, који је завршен 10. јула, стигло највише пријава - чак 23.